

bestemmelse inklusive retten til at løsrive sig, hvis de vil.

Og der bliver man jo bare nødt til at konstatere, at hvis man først har fået placeret 50.000 NATO-soldater i Kosova, er ideen om f.eks. en folkeafstemning, hvor de kan tage stilling til på demokratisk vis, hvad de vil – det er sådan set det eneste, vi beder om: på demokratisk vis at tage stilling til, hvad de vil – nok skudt temmelig langt ud i fremtiden. For det internationale samfund har en fuldstændig klar linje, der hedder: De skal ikke have retten til selvbestemmelse, de skal ikke engang have retten til at holde en folkeafstemning om, hvorvidt de vil være selvstændige.

Jeg synes, det er en vigtig pointe i hele denne her diskussion, at det ikke bare handler om, hvorvidt man vil være humanitær eller ikke humanitær. Det handler altså også om, hvilke politiske synspunkter man har med hensyn til, hvilke rettigheder en befolkning har.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Nogle gange er udenrigsministeren meget klar i sin argumentation. Det synes jeg ikke udenrigsministeren var, da han afviste ønsket om, at vi får behandlingen i Folketinget i stedet for i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Udenrigsministeren sagde, det var bedst at have den i Det Udenrigspolitiske Nævn. Det er jo ikke den stærkeste argumentation, der er fremført i Folketinget.

Udenrigsministeren sagde, at det var mest praktisk at have den i Det Udenrigspolitiske Nævn. Det er heller ikke et voldsomt stærkt argument, når det kan gøres lige så hurtigt i Folketinget.

Udenrigsministeren sagde endelig, at det plejer vi at gøre, som argument for at gøre det.

Men hvis nu de analytiske argumenter er, som hr. Estrup rigtigt fremførte, at der er uklarhed omkring mandatet, der er usikkerhed med hensyn til, om man når de mål, man vil, hvorfor skal vi så ikke have den åbne debat? Hvorfor skal vi ikke have den åbne debat, før vi bevæger os ind i noget, som alle ordførere har sagt er vanskeligt, som alle ved bliver en vanskelig proces, på det tidspunkt, hvor vi alle er så kloge som muligt?

Det må kunne tilbagevises med stærkere argumenter, og hvis det ikke kan, ville det være logisk at bøje sig for det indlysende, at Folketinget tager beslutningen.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Jeg er sådan set glad for hr. Søndergaards sidste indlæg, fordi det giver mig en kærkommen lejlighed til at præcisere, hvad der er synet på Kosovos fremtid.

Det har hele tiden været målet at genskabe udstrakt selvstyre for Kosovo, man kan sige: at gøre godt, hvad der blev gjort forkert i 1989. Vi har talt om i internationale vedtagelser, at der skal være en særlig status for Kosovo, og det vil sige: ikke være, som det er, men lave en særlig status for Kosovo med udstrakt selvstyre.

Det er EU's politik, og det er den politik, som forfølges også igennem NATO's beslutninger. Så det er for at få den nuance, der, synes jeg, er overordentlig vigtig, med til hr. Søvnal. Den diskussion kan hr. Søvnal jo føre videre i al offentlighed; jeg deltager gerne i den.

Det er ikke tilfældigt, at vores grundlov er indrettet, som den er, nemlig at regeringen forud for vigtige beslutninger rådfører sig med Det Udenrigspolitiske Nævn.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødts):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Grete Schødts):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 8. oktober 1998, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 16.07